

Sygn. I C 138/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Janusz Blicharski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Drozd

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2017 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...)

S. A. w W.

przeciwko Z. J.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Z. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 193.110,59 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt trzy tysiące sto dziesięć złotych i 59/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...) nie więcej jednak niż dwukrotności stopy referencyjnej (...) + 5,5 pkt. procentowego za okres od 19.03.2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1032 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- kwotę określoną w pkt. 1 wyroku pozwany Z. J. winien zapłacić solidarnie z E. J., której zobowiązanie wobec powoda ustalone zostało w nakazie zapłaty z dnia 07.04.2016 roku o sygnaturze INc 76/16, utrzymanym w mocy w całości wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z (...) roku w sprawie (...).

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 138/17

UZASADNIENIE

Powód, (...) Bank (...) S.A. w W., wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani E. J. i Z. J. mają zapłacić solidarnie stronie powodowej kwotę 188.347,83zł wraz z odsetkami umownymi za okres od 26 listopada 2015 roku do 18 marca 2016 roku w kwocie 4.762,76zł, a także dalszymi odsetkami umownymi naliczonymi od kwoty należności głównej od dnia 19 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 15zł tytułem prowizji i opłat bankowych. Nadto powód zażądał zasądzenia kosztów postępowania oraz zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i kosztów odpisów poświadczonych notarialnie pełnomocnictw w wysokości łącznej 3,69zł.

Dnia (...)roku Sąd Okręgowy w Słupsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanym E. J. i Z. J. aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 188.347,83zł wraz z odsetkami umownymi:

- za okres od 26 listopada 2015 roku do dnia 18 marca 2016 roku w kwocie 4.762,76zł oraz

- naliczonymi od kwoty należności głównej tj. 188.347,83zł od dnia 19 marca 2016 roku do dnia zapłaty, według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego (...), jednak nie więcej niż dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych

oraz prowizjami i opłatami bankowymi w wysokości 15 zł oraz kwotę 1.017zł tytułem kosztów postępowania (k.25-26).

W terminie ustawowym pozwana E. J. złożyła zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że roszczenie powoda jest przedwczesne, gdyż strony podjęły konstruktywne rozmowy dotyczące restrukturyzacji zadłużenia i zawieszenia spłaty długu. Podała, że zawarta z powodem umowa o kredyt mieszkaniowy z dnia 20 września 2007 roku była realizowana przez pozwanych bez zarzutu do września 2015 roku. Problem pojawił się w październiku 2015 roku, kiedy to pozwany Z. J. bez żadnych wyjaśnień opuścił dom, zabrał pieniądze na ratę kredytu na dzień 1 października 2015 roku i pozostawił ją bez środków do życia. Pozwana podniosła, że już w październiku 2015 roku podjęła z powodem rozmowy dotyczące braku spłaty należnej raty. Następnie zgodnie z jego zaleceniem spłaciła zadłużenie za miesiąc październik i listopad 2015 rok w wysokości 3.218,88zł i w grudniu 2015 roku złożyła wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Podała, że wniosek ten, z uwagi na bierną postawę pozwanego Z. J., nie został rozpatrzony przez powoda. Pozwana podała, że Z. J. – jej mąż nie mieszka w domu i nie ma ona z nim żadnego kontaktu (k.37-40).

Pozwanemu Z. J. nakaz zapłaty nie został skutecznie doręczony z powodu nieaktualnego adresu pozwanego.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2016 roku, doręczonym w dniu 9 maja 2016 roku, Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do wskazania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego Z. J. w terminie 7 dni – pod rygorem zawieszenia postępowania (k.51).

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 roku Sąd Okręgowy w Słupsku zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanego Z. J. (k.74-75).

Postanowieniem z dnia (...)roku, wydanym na rozprawie, Sąd Okręgowy w Słupsku uchylił nakaz zapłaty wydany przez Sąd w postępowaniu nakazowym w dniu (...)roku w stosunku do pozwanego Z. J. (k.108).

Wyrokiem z dnia (...)roku Sąd Okręgowy w Słupsku utrzymał w mocy w stosunku do E. J. nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym dnia (...)roku w sprawie (...) (k.109). Powyższy wyrok jest prawomocny od dnia (...)roku (k.114v).

Pismem z dnia 22 lutego 2017 roku powód wskazał aktualny adres zamieszkania pozwanego Z. J. oraz wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania (k.130).

Postanowieniem z dnia (...)roku Sąd Okręgowy podjął zawieszone postępowanie w stosunku do Z. J.. Jednocześnie Sąd doręczył pozwanemu Z. J., na adres wskazany przez powoda, odpis nakazu zapłaty wraz z pouczeniem o zarzutach oraz odpis pozwu (k.132, k.137).

W terminie ustawowym pozwany Z. J. złożył zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości. Pismo to - z uwagi na wcześniejsze uchylenie nakazu zapłaty - Sąd potraktował jako odpowiedź na pozew.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany J. przyznał, że wraz z pozwaną E. J. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowę o kredyt mieszkaniowy hipoteczny. Wskazał, że raty z tytułu zaciągniętego kredytu były przez nich

splacane do czasu, kiedy stracił on zatrudnienie. Podał, że wraz z żoną zaciągali inne pożyczki, aby spłacać kredyt, ale stan ich zadłużenia ciągle wzrastał. Podał, że wpadł w depresję, miał próby samobójcze. Ostatecznie jesienią 2015 roku przebywał w Szpitalu (...) w S.. Podał, że po wyjściu ze szpitala pozwana poinformowała go, że doszło do ugody pomiędzy nią a bankiem, który wyznaczył biuro sprzedaży nieruchomości do sprzedaży działki i domu objętych hipoteką na rzecz pokrycia zadłużenia pozwanych.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2016 roku powód podtrzymał w całości pozew w stosunku do pozwanego Z. J. oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. Wskazał, że pozwany podnosi okoliczności nie mające żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Podał, że nie ulega wątpliwości, że pozwany nie wywiązywał się z obowiązku spłaty rat kredytowych, doprowadzając razem z pozwaną E. J. do powstania zadłużenia. Dodał, że nie interesują go relacje małżeńskie pozwanych, gdyż nie wpływają one na zasadność ani wysokość roszczenia (k.149).

Na rozprawie w dniu (...) roku pozwany Z. J. uznał roszczenie powoda (k.194).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2007 roku pomiędzy E. J., Z. J. a (...) Bankiem (...) S.A. w W. zawarta została umowa kredytu mieszkaniowego W. K. hipoteczny nr 63/203- (...) (obecny nr (...)).

Dowód: umowa kredytu mieszkaniowego W. K. hipoteczny nr 63/203- (...) k.160-165.

Wierzytelność na dzień 19 stycznia 2016 roku wynosiła 189.988,30zł. Na zadłużenie składały się: kapitał główny – 188.347,83zł, odsetki 1.640,47zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 19.01.2016r. k.5.

W dniu 20 listopada 2015 roku powód wypowiedział pozwanemu E. J. i Z. J. umowę kredytu nr (...) w części dotyczącej warunków spłaty z powodu braku wymaganych rat. Powód określił termin wypowiedzenia na 30 dni, wskazując jednocześnie, że liczy się on od dnia następującego po dniu doręczenia wypowiedzenia.

Wypowiedzenie umowy kredytu skierowane do pozwanego Z. J. powróciło do powoda z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie” z dnia 30 grudnia 2015 roku.

Dowód: wypowiedzenie umowy kredytu w części dotyczącej warunków spłaty z powodu niedotrzymania warunków finansowych z dnia 20.11 2015r. k.177

Pismami z dnia 9 stycznia 2016 roku powód w związku z wypowiedzeniem warunków spłaty umowy z dnia 20 czerwca 2007 roku wezwał pozwaną E. J. oraz pozwanego Z. J. do zapłaty kwoty 189.988,30zł przysługującej z tytułu kapitału – 188.347,83zł oraz z tytułu odsetek – 1.640,47zł oraz dalszych należnych odsetek naliczonych na bieżąco według zmiennej stopy procentowej wynoszącej 10% w stosunku rocznym w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

Powyższe wezwanie zostało doręczone powódce E. J. w dniu 29 stycznia 2016 roku, natomiast wezwanie skierowane do pozwanego powróciło do powoda z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie” z dnia 15 lutego 2016 roku. Pozwani nie zapłacili wyżej wskazanej kwoty.

Dowód: wezwanie pozwanej E. J. do zapłaty z dnia 19.01.2016r. k.5, wezwanie pozwanego Z. J. do zapłaty z dnia 19.01.2016r. k.9, potwierdzenie odbioru k.6 i k.10.

W międzyczasie pozwana E. J. złożyła wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Pismem z dnia 7 marca 2016 roku powód poinformował pozwaną, iż w związku z niedopełnieniem warunków, które miały na celu doprowadzić do zawarcia umowy ugody na okres pozwalający sfinalizować sprzedaż nieruchomości będącej zabezpieczeniem spłaty umowy

kredytowej i przeznaczeniem środków na spłatę kredytu, wniosek pozwanej pozostaje bez rozpatrzenia. Bank wskazał, że będzie kontynuował czynności zmierzające do odzyskania wierzytelności na drodze sądowo – egzekucyjnej.

Dowód: pismo powoda z dnia 7.03.2016r. k.45.

Wierzytelność na dzień 18 marca 2016 roku wynosiła 193.125,59zł. Na zadłużenie składały się: kapitał główny – 188.347,83zł, odsetki za okres od 26 listopada 2015 roku do 18 marca 2016 roku – 4.762,76zł, prowizje i opłaty bankowe – 15 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 18.03.2016r. k.4.

Pozwany Z. J. w związku z problemami finansowymi popadł w depresję. Wiosną 2016 roku przebywał na leczeniu w Szpitalu (...) w S.. Pozwany nie posiada środków finansowych na spłatę zadłużenia. Obecnie zatrudniony jest na umowę o pracę i z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 2.000zł.

Dowód:

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w stosunku do Z. J. uznane przez pozwanego w całości zasługuje na uwzględnienie. Pozwany J. oświadczył, że nigdy nie kwestionował żądań banku w związku z wypowiedzeniem umowy, a jedyną przyczyną zaprzestania spłaty kredytu były trudności finansowe i jego sytuacja zdrowotna i rodzinna.

W zaistniałej sytuacji - wobec związania uznaniem powództwa - rolą Sądu było jedynie sprawdzenie czy uznanie:

- nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego;

- nie zmierza do obejścia prawa.

Wobec treści umowy zawartej pomiędzy stronami i w związku z uprawomocnieniem się w stosunku do współkredytobiorczyni wyroku utrzymującego w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym nie ma żadnych podstaw to stawiania zarzutu, iż uznanie powództwa przez Z. J. narusza treść art. 213 § 2 k.p.c.,

W konsekwencji powództwo Banku w stosunku do Z. J. należało uwzględnić w całości, z tym jedynie zastrzeżeniem, że zasądzoną kwotę pozwany winien zapłacić solidarnie z E. J., której zobowiązanie wobec powoda ustalone zostało w nakazie zapłaty z dnia (...)r. w sprawie (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sadu Okręgowego w Słupsku z dnia 21 (...) r. wydanym w sprawie (...).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Na oryginale właściwy podpis.